

GALERIE ONRUST AMSTERDAM

20 FEBRUARI – 26 MAART 2016

OPENING VRIJDAG (!) 19 FEBRUARI 18 - 20 UUR

WILLIAM N. COPLEY EMMA TALBOT INA VAN ZYL

William Copley

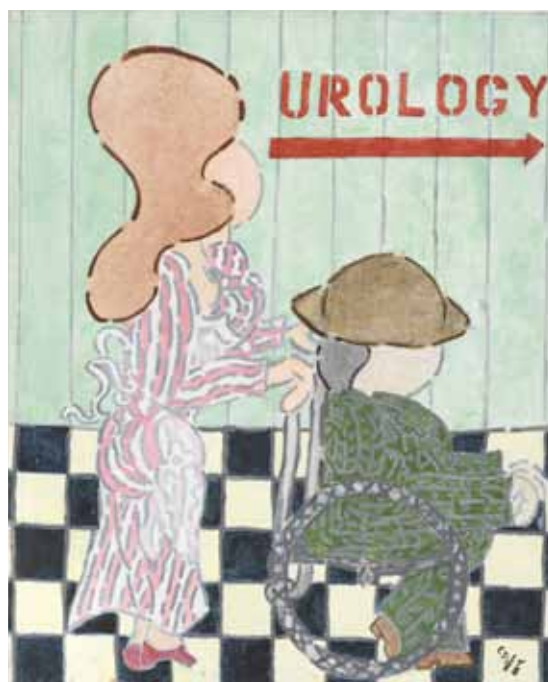
Schaamteloze, onverhulde erotiek en alledaagse voorstellingen gaan in het werk van de Amerikaanse kunstenaar William Copley hand in hand. Copley (1919-1996) liet zich sterk inspireren door surrealisme en pop-art en ontwikkelde vanaf de jaren vijftig een geheel eigen comic-achtige stijl waarin hij die stromingen combineerde. Vaak sluimert er onder zijn niet mis te verstane voorstellingen ook een politieke, ironische of humoristische laag zoals in het schilderij *Candy Stripper* waarin een vrijwilligster (?) een bejaarde naar de afdeling Urologie duwt. Een knipoog naar en symbool voor de onvermijdelijke aftakeling en afhankelijkheid waarin de rollen voorgoed zijn omgedraaid. Over het ontbreken van specifieke gezichten zei Copley ooit: "I never had any luck drawing faces anyway. Since I am only interested in men and women and the relationship between each other why do they need faces?"

Een terugkerend thema in Copleys werk zijn de sexuele verhoudingen tussen man en vrouw zoals in *Couple on Bicycle* waarin de geklede man met bolhoed wordt besprongen door een naakt meisje. Maar juist door zijn, directe, vaak kleurrijke en cartooneske stijl is zijn werk in eerste instantie eerder vrolijk makend dan aanstootgevend.

Copley: "The problem that interests me most in painting – it's a tough problem – is to find that 50-50 balance between form and humor which many great masterpieces of literature have achieved... The cornerstone of humor is sex because sex is so violently spiritual and so violently physical at the same time..."

You laugh at a puppy dog or at the backside of a woman, not because it's funny, but because you love it."

Copley (1919-1996) was op zijn zachts gezegd een dubbeltalent die naast zijn kunstenaarschap ook actief was als schrijver, uitgever, galeriehouder en verzamelaar.

Candy Stripper, 1995, acryl en potlood op linnen, 81,5 x 66,3 cm

Emma Talbot

Emma Talbot schept een wereld vol merkwaardige figuren. Ze hebben kleine, slungelige lijfjes en grote eivormige hoofden. Maar verder doen ze net als wij: ze zitten dromerig op bed, hangen in de bibliotheek of doen de afwas. Het zijn close-ups van onopvallende dagelijkse bezigheden die door Talbots aanstekelijke en karakteristieke stijl onmiddellijk tot de verbeelding spreken.

Tegelijkertijd geeft Talbot die dagelijkse scènes een voelbare onderhuidse spanning mee waarin onzekerheid, seks en intimiteit sluimeren op de achtergrond; alsof je midden in een verhaal valt waarvan de afloop nog ongewis is. Maar wat dat verhaal precies is? Juist daar schuilt de kracht van haar werk. De balans tussen de soms humoristische huiselijkheid en een zweem van melancholie genereren een surrealistisch of misschien wel existentiëalistisch beeld waardoor je simpelweg blijft kijken. Dat wordt nog eens versterkt door het ontbreken van gezichten. Alsof de figuren, met hun grote hoofden, gevangen zitten in hun eigen

gedachtewereld die tegelijkertijd voor iedereen zou kunnen gelden. En misschien ook wel voor de kijker zelf.

Another Tongue Lovers Lisbon, 2011
aquarel en gouache op papier, 23,9 x 29,9 cm

Ina van Zyl

Onder het oppervlak van gewone, alledaagse dingen ligt vaak een onbegrensde wereld aan betekenissen. Een ongreepbare realiteit die volgens Ina van Zyl niet zomaar in woorden of beelden is te vangen. Toch is elk schilderij voor haar een poging om er dichterbij te komen. "Het lijkt zelfs wel of het juist de nietige, futiele objecten zijn die me op het spoor van iets onzegbaars zetten", aldus Van Zyl. Daarom kiest ze er bewust voor die eenvoudige, op het eerst oog alledaagse beelden aandachtig en close-up te schilderen. "Achter gewone, voor de hand liggende objecten – zoals een schelp, een olijftakje, een steentje of een bloesemtak (die meer tak is dan bloesem) – gaat voor mij een niet betreedbare werkelijkheid schuil. Het is een werkelijkheid die zich niet laat kennen in woorden of beelden, al vertegenwoordigt ze tegelijkertijd de essentie van het leven, het ware zijn. Met ieder werk doe ik een poging het onbetreedbare dichterbij te brengen"

Daardoor is een steentje, een voet, een vrucht, een bloem in het oeuvre van Van Zyl altijd meer dan zomaar een registratie. Het zijn beelden die hun onschuld hebben verloren en die

steeds opnieuw verschillende associaties oproepen met zowel angst en verlangen. Ze eisen je aandacht op, misschien in ruil voor de geheimen die ze lijken te bevatten maar die ze nooit eenduidig zullen prijsgeven.

Nourishment I, 2016, gemengde technieken, 50 x 70 cm